

Hørings svar henvisningspolitikken

Henvisningspolitikens formål er at sikre en bedre spredning af elever, der har brug for sprogstøtte. Børn, hvis danske sprog ikke er godt, vil typisk være udfordrede såvel fagligt som socialt, og de har brug for at være i en børnegruppe, hvor de møder det danske sprog og kan spejle sig i andre, der ikke er så udfordrede.

I høringsmaterialet står der, at justeringen op til de 25 %, skal være med til at sikre alle børn et skoletilbud baseret på høj faglighed og social integration.

Vi har på Vestergårdsskolen erfaring med, at 20% med sprogstøttebehov er en fornuftig grænse. Da man kan opleve, at elevsammensætningen ændrer sig op gennem skoletiden – i vores distrikt er det ofte etnisk danske familier, der flytter fra distriktet typisk i forbindelse med behovet for en større bolig, hvorved procenten stiger i løbet af skoletiden, og det er der så plads til med den nuværende grænse.

Erfaringer med visitationer, hvor henvisningspolitikken udfordres

Vi oplever desværre, at den nuværende henvisningsgrænse er svær at overholde for visitationen. Vi plejer at ligge lige på de 20% ved klassedannelsen i 0. klasse, hvilket betyder, at ingen er "busset" væk herfra. Når så der flytter endnu et barn ind i distriktet med sprogstøttebehov til den pågældende årgang, er der ingen skole at henvise til, og så skal vi tage vedkommende. Det forlyder, at kan man ikke henvise en gruppe, henviser man ikke ved klassedannelsen. Det betyder også, at vi ofte bliver spurgt, om vi lige tager 1 elev mere fra starten af, så vi ender på 21-22 %. På det tidspunkt giver det mening, da de fleste af børnene følges ad fra børnehaverne, og det vil ikke være i orden at en enkelt skal gå på en anden skole, rent bortset fra at alternativet for os er, at så flytter man en hel gruppe, hvorved vores klasser bliver små.

Når visitationen henviser enkelte elever (tilflyttere), som ikke er en del af en elevgruppe fra et dagtilbud, så har vi ved flere lejligheder oplevet at kommunens henvisningspolitik igen ikke overholdes. Vi oplever, at disse handlinger får procenten af elever der har brug for sprogstøtte til at stige markant på Vestergårdsskolen.

Erfaringer ved klassedannelse i 0. klasse

Ved klassedannelsen i 0. klasse vil der typisk være forældre, der ikke får deres ønske om en anden skole opfyldt og derfor ender på distriktsskolen. Det er typisk etnisk danske forældre, der ønsker anden skole end distriktsskolen. Da de kommer til at stå på venteliste hos den ønskede skole, er der ofte nogle af dem, der senere får en plads på den ønskede skole, og derved stiger distriktsskolens andel af børn med sprogstøttebehov igen.

Hvis udgangspunktet bliver 25 %, vil det kunne risikere at rykke procentdelen endnu længere op, hvis lignende sker.

Vores vurdering af den gode ramme for visitation og henvisningspolitikken i Aarhus Kommune

Vi mangler i høringsmaterialet en begrundelse for, at man ønsker at ændre den nuværende grænse.

Det er for os at se **meget vigtigt at bibeholde de 20% OG at overholde den grænse**, netop for at sikre alle børn et skoletilbud baseret på høj faglighed og social integration, som egentlig er begrundelsen for at hæve grænsen ifølge høringsforslaget.

Hvis det fx bliver tilfældet på vores skole, vil vi uden tvivl kunne tiltrække flere etnisk danske familier (høj to-sprogsprocent har stor betydning for valg af skole), og så løser problemet helt sig selv for Vestergårdsskolen og sikkert også andre skoler, da vi alt i alt i distriktet har en god blanding og med en to-sprogsprocent med og uden sprogstøttebehov på under 20. Som det er nu, kæmper vi en næsten forgæves kamp for at få flere til at vælge skolen – forgæves, fordi to-sprogsprocenten får lov til at stige.

Der er muligvis skoler, som med den nuværende grænse, har meget svært ved at få elever nok, da to-sprogsprocenten i distriktet generelt er høj. Her må overvejes særlige aftaler, ligesom Ellehøj og Søndervang har nu.

Vi vil desuden gerne nævne, at jo højere procenten med sprogstøttebehov er, jo flere ressourcer kræver det af personale og ledelse. Det er ikke kun udgifter til sprogstøtten, som jo følger med, det er også fx ressourcer til støttebehov, trivselsindsatser i klasserne og ekstra tid til møder og elevsager, da sprogligt udfordrede børn ofte vil være udfordret såvel fagligt som socialt. Den udfordring bliver større, jo færre sprogstærke der er at spejle sig i. Så hvis forslaget alligevel vedtages, bør der sættes penge af til de skoler, hvor procentdelen kommer over de 20 %.

Det mest bæredygtige elevgrundlag på de fleste skoler vil være at sætte grænsen lidt lavere end de 20 % ved skolestart, hvorved der kan være plads til enkelte tilflyttere indenfor de 20%.

Med venlig hilsen

MED-udvalg og skolebestyrelse på Vestergårdsskolen